

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

2 септември 2021 година*

„Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Свободно предоставяне на услуги — Признаване на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Член 5, параграф 2 — Автомобилен експерт, установен в дадена държава членка, който се премества на територията на приемащата държава членка, за да упражнява на временен и случаен принцип своята професия — Отказ на професионалната организация на приемащата държава членка, в която по-рано е бил установен, да го включи в регистъра на услугите, предоставяни на временен или случаен принцип — Понятието „предоставяне на временен и случаен принцип“

По дело C-502/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Cour d'appel de Mons (Апелативен съд Монс, Белгия) с акт от 22 септември 2020 г., постъпил в Съда на 5 октомври 2020 г., в рамките на производство по дело

ТР

срещу

Institut des Experts en Automobiles,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: N. Piçarra, председател, M. Vilaras (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функциите на съдия от девети състав, и K. Jürimäe, съдия,

генерален адвокат: H. Saugmandsgaard Øe,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за ТР, от V. Grévy, адвокат,
- за Institut des Experts en Automobiles, от P. Botteman и R. Molders-Pierre, адвокати,

* Език на производството: френски.

- за белгийското правителство, от L. Van den Broeck, M. Jacobs и C. Pochet,
- за чешкото правителство, от M. Smolek, J. Vlácil и T. Machovičová,
- за нидерландското правителство, от M. K. Bulterman и M. H. S. Gijzen,
- за полското правителство, от B. Majczyna,
- за Европейската комисия, от Ё. Gippini Fournier и от L. Armati,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 49 ДФЕС и на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3), изменена с Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. (ОВ L 354, 2013 г., стр. 132) (наричана по-нататък „Директивата 2005/36“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между TP и Institut des Experts en Automobiles (Институт за автомобилни експерти, наричан по-нататък „IEA“) по повод упражняването от TP в Белгия на професията автомобилен експерт.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображение 11 от Директива 2005/36 гласи по-специално, че тази директива няма за цел да се намесва в легитимния интерес на държавите членки да предотвратят избягването от страна на техните граждани на прилагането на националните законодателни разпоредби в сферата на професиите.
- 4 Член 3, параграф 1 от тази директива гласи:

„По смисъла на настоящата директива:

- а) „регламентирана професия“ е професионална дейност или съвкупност от професионални дейности, достъпът до които, упражняването на които или един от начините на упражняване на които, са подчинени, пряко или непряко, от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, на притежаването на определени професионални квалификации; по-специално, използването на професионално звание, ограничено от закони, подзаконови и административни разпоредби до титулярите на

определена професионална квалификация, представлява начин на упражняване. Когато първото изречение от тази дефиниция не се прилага, професия, посочена в параграф 2, се приравнява на регламентирана професия;

- б) „професионални квалификации“ са квалификации, доказани с удостоверения за професионални квалификации, удостоверение за правоспособност по член 11, буква а), и/или удостоверение за професионален стаж;

[...]“.

- 5 В дял II от посочената директива, озаглавен „Свободно предоставяне на услуги“, се съдържат членове 5—9. Член 5, озаглавен „Принцип на свободно предоставяне на услуги“, гласи:

„1. Без да се засяга прилагането на конкретни разпоредби на правото [на Съюза], както и на членове 6 и 7 от настоящата директива, държавите членки не могат да ограничават на каквото и да е основание, свързано с професионални квалификации, свободното предоставяне на услуги в друга държава членка:

- а) ако доставчикът на услуги е законно установен в държава членка с цел да упражнява същата професия там (такава държава членка е наричана по-нататък в текста „държава членка по установяване“), и
- б) когато доставчикът на услуги се премести, ако е упражнявал тази професия в една или няколко държави членки не по-малко от една година през последните десет години, предшестващи предоставянето на услугите, когато професията не е регламентирана в държавата членка по установяване. Условието за упражняване на професията в продължение на една година, не се прилага, ако професията или образованието и обучението, които водят до придобиването на професията, са регламентирани.

2. Разпоредбите в този дял се прилагат само в случаите, когато доставчикът на услуги се премести на територията на приемащата държава членка, за да упражнява, на временен и случаен принцип, професията по параграф 1.

Временният или случаен характер на предоставянето на услуги се подлага на преценка във всеки отделен случай, по-специално по отношение на срока, честотата, редовността и непрекъснатостта на предоставянето на услугите.

3. При преместване доставчиците на услуги подлежат на действието на правила за професионално поведение с професионален, нормативен или административен характер, пряко свързани с професионалните квалификации, като например относно дефиницията на професията, ползването на професионални звания и сериозните професионални нарушения, които имат пряка и конкретна връзка със защитата и безопасността на потребителите, както и с дисциплинарни разпоредби, приложими в приемащата държава членка към квалифицирани лица, които упражняват същата професия в тази държава членка“.

6 Член 6, от същата директива, озаглавен „Освобождаване от изисквания“, гласи в алинея първа, буква а) следното:

„В съответствие с член 5, параграф 1 приемащата държава членка освобождава доставчиците на услуги, установени в друга държава членка, от изискванията, които налага на специалистите, установени на нейната територия във връзка с:

а) упълномощаване от регистрацията при или членство в професионална организация или сдружение. С цел улесняване на прилагането на дисциплинарните разпоредби, действащи на тяхната територия, в съответствие с член 5, параграф 3, държавите членки могат да предвидят автоматична временна регистрацията при или формално членство в такава професионална организация или сдружение, при условие че такава регистрацията или членство не забавя или усложнява по никакъв начин предоставянето на услуги и не е свързана с допълнителни разходи за доставчика на услуги. [...]“.

7 Съгласно член 7, параграф 1 от Директива 2005/36 държавите членки могат да въведат изискване, когато доставчик на услуги се премести за първи път от една държава членка в друга с цел да предоставя услуги, да уведомява предварително компетентния орган в приемащата държава членка. Тази декларация следва да се подновява ежегодно, ако доставчикът на услуги възнамерява да предоставя услуги на временен или случаен принцип в тази държава членка през съответната година.

Белгийското право

Закон от 15 май 2007 г.

8 В Белгия статутът и задълженията на автомобилните експерти са предмет на Loi du 15 mai 2007 relative à la reconnaissance et à la protection de la profession d'expert en automobiles et créant un Institut des experts en automobiles (Закон от 15 май 2007 г. относно признаването и защитата на професията автомобилен експерт и за създаване на Институт за автомобилни експерти) (Moniteur belge от 2 юни 2007 г., стр. 28087), изменен със Закона от 6 октомври 2011 г. (Moniteur belge от 10 ноември 2011 г., стр. 67853) (наричан по-нататък „Законът от 15 май 2007 г.“).

9 Съгласно член 5, параграф 1, точка 2, буква в) от Закона от 15 май 2007 г. квалификацията „титулярен член“ на IEA се предоставя на всяко физическо лице, което желае да се установи в Белгия като автомобилен експерт и което подаде молба, към която приложи удостоверение за правоспособност или удостоверение за професионална квалификация, издадени от държава — членка на Европейския съюз. В член 5, параграф 1 точка 6 от този закон се добавя, че заинтересованото лице трябва да бъде включено в списъка на титулярните членове на IEA.

10 Член 6 от посочения закон предвижда:

„В случай че при свободното предоставяне на услуги гражданите на държавите — членки на Европейския съюз, [...] се преместят за първи път на територията на Белгия, за да упражняват, на временен или случаен принцип, професията автомобилен експерт, те уведомяват предварително компетентната камара на Съвета на [IEA] с писмена декларация в съответствие с

член 9, [параграф 1] от Закона от 12 февруари 2008 г. за създаване на [...] обща рамка за признаване на професионалните квалификации [в ЕС]. [...]

Закон от 12 февруари 2008 г.

- 11 Директива 2005/36 е транспонирана в белгийското право с Loi du 12 février 2008 instaurant un cadre général pour la reconnaissance des qualifications professionnelles UE (Закона от 12 февруари 2008 г. за създаване на обща рамка за признаване на професионалните квалификации в ЕС) (Moniteur belge от 2 април 2008 г., стр. 17886, наричан по-нататък „Законът от 12 февруари 2008 г.“).
- 12 В дял II от този закон, озаглавен „Свободно предоставяне на услуги“, се съдържат членове 6—11. Член 6 от посочения закон гласи:

„Разпоредбите на настоящия дял се прилагат само в случаите, когато доставчикът на услуги се премести на територията на Белгия, за да упражнява, на временен или случаен принцип, професията по член 7, [параграф 1].

Временният или случаен характер на предоставянето на услуги се подлага на преценка във всеки отделен случай, по-специално по отношение на срока, честотата, редовността и непрекъснатостта на предоставянето на услугите“.
- 13 Член 9 от същия закон урежда режима на предварително деклариране съгласно член 7 от Директива 2005/36.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 В продължение на много години ТР упражнява в Белгия професията автомобилен експерт. От 28 януари 2014 г. той пребивава на територията на Великото херцогство Люксембург и упражнява там същата професия.
- 15 Запитващата юрисдикция посочва, че от представените от ТР доказателства е видно, че макар от тази дата той да е осъществил няколко задачи в Белгия, понастоящем по-голямата част от професионалната му дейност се осъществява извън територията на Белгия, така че упражняваната от него професионална дейност в Белгия може да се квалифицира като „съпътстваща“.
- 16 През септември 2015 г. IEA приканва ТР да се впише в списъка на титулярните членове на IEA, за да уреди положението си в Белгия.
- 17 ТР отказва да подаде такава молба и доколкото според представените от него данни извършва няколко експертизи в Белгия, подава искане да бъде включен в списъка на автомобилните експерти, които упражняват дейност на временен или случаен принцип, предвиден в член 9 от Закона от 12 февруари 2008 г.

- 18 IEA счита, че като упражнява професията автомобилен експерт в Белгия, без да е член на IEA, ТР извършва незаконна и нелоялна дейност. Поради това той предявява иск срещу ТР пред Tribunal de commerce du Hainaut (Търговски съд Ено, Белгия), за да му бъде забранено да се ползва от квалификацията „автомобилен експерт“, както и да упражнява тази професия в Белгия.
- 19 От своя страна, ТР предявява насрещен иск пред същата юрисдикция, с който иска тя да се разпорежи да бъде включен в списъка на автомобилните експерти, които упражняват дейност на временен или случаен принцип, съгласно член 6 от Закона от 15 май 2007 г.
- 20 С решение от 29 ноември 2017 г. Tribunal de commerce de Hainaut (Търговски съд Ено) уважава иска на IEA и отхвърля насрещния иск на ТР. На 15 февруари 2018 г. ТР подава въззивна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.
- 21 С решение от 3 декември 2019 г. запитващата юрисдикция обявява жалбата на ТР за допустима и въз основа на представените от него документи приема, че по смисъла на членове 16—19 от Директива 2005/36 неговото място на установяване е в Люксембург.
- 22 Запитващата юрисдикция обаче посочва, че има съмнения относно съответствието с правото на Съюза на тълкуването на израза „временен и случаен“, съдържащ се в член 6 от Закона от 15 май 2007 г., поддържано от IEA, съгласно което наличието на предходна дейност, извършвана трайно и редовно в дадена държава членка, представлявало пречка за признаването на временния и случаен характер на упражняването на същата дейност в тази държава членка, след като заинтересованото лице се е установило в друга държава членка. ТР обаче е продължил да извършва дейността, която е осъществявал в Белгия в продължение на повече от 25 години.
- 23 Освен това посочената юрисдикция счита, че временният характер на предоставянето на услуги трябва да се преценява не само в зависимост от срока на това предоставяне, но и от неговата честота, редовност и непрекъснатост. Така тя стига до извода, че определена повторемост по принцип не е пречка да се признае временният характер на дадена дейност. Освен това временният характер на предоставянето на услуги не изключвал възможността заинтересованото лице да разполага в държавата членка, в която предоставя услугите си, с определена инфраструктура, като например офис.
- 24 Поради това Cour d'appel de Mons (Апелативен съд Монс, Белгия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Може ли разпоредбите на [член 5, параграф 1, точка 2, буква b) и член] 6 от [...] Закона от 15 май 2007 г. [...] във връзка с разпоредбите на Закона от 12 февруари 2008 г. [...], и по-специално членове 6, 8 и 9, да се тълкуват в смисъл, че доставчик на услуги, който премества мястото си на установяване в друга държава членка, не може след преместването си да бъде включен в регистъра на услугите на временен или случаен принцип на IEA в държавата си по произход, а именно Белгия, за да упражнява в нея дейност на временен или случаен принцип? Съвместимо ли е подобно тълкуване със свободата на установяване, призната в правото на Съюза?

- 2) Съвместими ли са с посочените разпоредби на [Директива 2005/36] разпоредбите на [член 5, параграф 1, точка 2, буква b) и член 6] от [...] Закона от 15 май 2007 г. [...] във връзка с разпоредбите на Закона от 12 февруари 2008 г. [...], и по-специално членове 6, 8 и 9, които се тълкуват в смисъл че понятието „дейност, упражнявана на временен или случаен принцип“, изключва възможността доставчик на услуги, установен в една държава членка, да извършва услуги в друга държава членка, ако тези услуги се отличават с известна повторяемост, без да са периодични, или да има в другата държава членка някакъв вид инфраструктура?“.

По преюдициалните въпроси

- 25 Най-напред следва да се припомни, че макар да е вярно, че формулировката на преюдициалните въпроси на запитващата юрисдикция да приканва Съда да се произнесе относно съвместимостта на разпоредба от вътрешното право с правото на Съюза, няма пречка Съдът да даде полезен отговор на посочената юрисдикция, като ѝ предостави необходимите насоки за тълкуване на правото на Съюза, които ще ѝ позволят сама да се произнесе по тълкуването и по съвместимостта на вътрешното право с правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 30 април 2020 г., СТТ — Correios de Portugal, C-661/18, EU:C:2020:335, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 26 Що се отнася до спора в главното производство, от акта за преюдициално запитване е видно, че ТР е законно установен в Люксембург и упражнява там професията автомобилен експерт. Освен това запитващата юрисдикция се позовава на „задачите“, извършвани от ТР в няколко държави членки, по-специално на територията на Кралство Белгия, което налага физическото му преместване в тази държава членка, за да упражнява там своята професията.
- 27 От това следва, от една страна, че подобно предоставяне на услуги попада в приложното поле на член 5 от Директива 2005/36, чийто параграф 1, буква а) прогласява принципа, че държавите членки не могат да ограничават на каквото и да е основание, свързано с професионални квалификации, свободното предоставяне на услуги, ако доставчикът на услуги е законно установен в друга държава членка с цел да упражнява същата професия там. В това отношение в параграф 2 от този член се уточнява, че разпоредбите на дял II от Директива 2005/36 се прилагат само в случаите, когато доставчикът на услуги се премести на територията на приемащата държава членка, по смисъла на тази разпоредба, за да упражнява, на временен или случаен принцип, професията си.
- 28 От друга страна, след като обстоятелствата по главното производство попадат в обхвата на дял II от Директива 2005/36, в който се намира член 5 от нея, член 16 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) не следва да се прилага, противно на поддържаното от нидерландското правителство в представеното от него пред Съда писмено становище. Всъщност съгласно член 17, точка 6 от тази директива член 16 от нея не се прилага към въпроси от обхвата на дял II на Директива 2005/36, а също и към изискванията в държавите членки, където се предоставят услугите, които запазват дадена дейност за определена професия (решение от 17 декември 2015 г., X-Steuerberatungsgesellschaft, C-342/14, EU:C:2015:827, т. 36).

- 29 С оглед на тези уточнения следва да се приеме, че с въпросите си, които трябва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 5, параграф 2 от Директива 2005/36 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на приемащата държава членка по смисъла на тази разпоредба, която, съгласно тълкуването ѝ от компетентните органи на тази държава членка, не позволява на установен в друга държава членка специалист да упражнява на временен или случаен принцип професията си на територията на приемащата държава членка, поради това че в миналото този специалист е имал място на установяване в тази държава членка, че предоставяните от него услуги са с известна повторяемост или че разполага в посочената държава членка с определена инфраструктура, като например офис.
- 30 За да се отговори на тези въпроси, е необходимо да се извърши тълкуване на член 5, параграф 2 от Директива 2005/36, и по-специално на понятието за упражняване „на временен или случаен принцип“ на професия в приемащата държава членка, което се съдържа в тази разпоредба, във връзка с практиката на Съда относно свободното предоставяне на услуги, прогласено в член 56 ДФЕС.
- 31 В това отношение Съдът вече е постановил, че следва да се разграничат съответните приложни полета на свободното предоставяне на услуги и на свободата на установяване. За целта трябва да се определи дали икономическият оператор е установен в държавата членка, в която предлага разглежданата услуга. Когато е установен в държавата членка, в която предлага тази услуга, той попада в приложното поле на свободата на установяване, както е определено в член 49 ДФЕС. В замяна на това, когато икономическият оператор не е установен в държавата членка по местоназначението, той е трансграничен доставчик, който попада в приложното поле на принципа на свободното предоставяне на услуги (решение от 22 ноември 2018 г., Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 32 Понятието „установяване“ по смисъла на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободата на установяване включва действителното упражняване на икономическа дейност посредством трайно поместване на дейността в приемащата държава членка за неопределен срок. Следователно то предполага действително установяване на съответния оператор в тази държава членка и ефективно упражняване от негова страна на икономическа дейност там (решение от 22 ноември 2018 г., Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 33 Освен това следва да се уточни, че дадено лице може да бъде установено по смисъла на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободата на установяване в повече от една държава членка, по-специално чрез създаването на втори професионален адрес (решение от 30 ноември 1995 г., Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, т. 24 и цитираната съдебна практика).
- 34 В замяна на това, когато лицето, което предоставя дадена услуга, се премества в държава членка, различна от тази, в която е установено, разпоредбите в главата за услугите в Договора за функционирането на ЕС, и по-специално член 57, трета алинея ДФЕС, предвиждат, че то упражнява дейността си там временно (решение от 22 ноември 2018 г., Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, т. 36 и цитираната съдебна практика).

- 35 Съгласно практиката на Съда понятието „услуга“ по смисъла на Договора за функционирането на ЕС може да включва услуги от много различно естество, включително услуги, които установен в дадена държава членка икономически оператор предоставя в по-голяма или по-малка степен редовно или често, дори и в рамките на продължителен период от време, на лица, установени в една или няколко други държави членки. Нито една разпоредба на Договора за функционирането на ЕС не дава възможност да се определи по абстрактен начин каква е необходимата продължителност или честота, за да може доставянето на услуга или на определен вид услуги вече да не се приема за предоставяне на услуги по смисъла на Договора за функционирането на ЕС (вж. в този смисъл решенията от 11 декември 2003 г., *Schnitzer*, C-215/01, EU:C:2003:662, т. 30 и 31 и от 10 май 2012 г., *Duomo Gra* и др., C-357/10—C-359/10, EU:C:2012:283, т. 32).
- 36 Освен това Съдът приема, че временният характер на извършването на услугите не изключва възможността лицето, което ги предоставя, да се снабди с известна инфраструктура в приемащата държава членка (включително офис, кантора или кабинет), доколкото тази инфраструктура е необходима за целите на извършването на разглежданите услуги (решение от 30 ноември 1995 г., *Gebhard*, C-55/94, EU:C:1995:411, т. 27).
- 37 На поставените въпроси следва да се отговори именно с оглед на тези съображения.
- 38 На първо място, в положение, при което установен в дадена държава членка специалист се премести на територията на приемащата държава членка, в която в миналото е разполагал с място на установяване, за да може вече да упражнява професията си там само на временен и случаен принцип, компетентните органи на тази държава членка имат право, както се потвърждава от съображение 11 от Директива 2005/36, да проверят истинността на твърденията на посочения специалист, за да се уверят, че той не се опитва, като злоупотребява, да избегне прилагането на националните законодателни разпоредби в сферата на професиите.
- 39 Също така при това положение нито от членове 56 и 57 ДФЕС или от член 5, параграф 2 от Директива 2005/36, нито от практиката на Съда, цитирана в точки 31—36 от настоящото решение, следва че сам по себе си фактът, че в миналото даден специалист е имал място на установяване в приемащата държава членка, може да представлява пречка при свободното предоставяне на услуги той да упражнява професията си в последната държава членка, като се премества там от държавата членка, в която се е установил понастоящем.
- 40 На второ място, от цитираната в точка 35 от настоящото решение съдебна практика следва, че фактът, че услугите, предоставяни в приемащата държава членка от установен в друга държава членка специалист, са с известна повтораемост не е пречка те да бъдат квалифицирани като предоставяне на услуги в приемащата държава членка „на временен и случаен принцип“ по смисъла на член 5, параграф 2 от Директива 2005/36.
- 41 На трето място, от съдебната практика, цитирана в точка 36 от настоящото решение, следва, че фактът, че при това положение специалистът разполага в приемащата държава членка с определена инфраструктура, като например офис, сам по себе си също не е пречка да бъде дадена такава квалификация на предоставяните от него услуги в приемащата държава членка.

- 42 Накрая, следва да се припомни, че съгласно член 6, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36 доставчиците на услуги, установени в друга държава членка, посочени в член 5 от тази директива, се освобождават от изискванията, наложени на установените на територията на приемащата държава членка специалисти, по-специално във връзка с упълномощаване от, регистрация при или членство в професионална организация или сдружение, като тази държава членка може да предвиди само автоматична временна регистрация при или формално членство в такава професионална организация или сдружение с цел улесняване на прилагането на дисциплинарните разпоредби в съответствие с член 5, параграф 3 от посочената директива, и по-специално при условие че такава регистрация или членство не забавя или усложнява по никакъв начин предоставянето на услуги.
- 43 Предвид всички изложени дотук съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 5, параграф 2 от Директива 2005/36 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на приемащата държава членка по смисъла на тази разпоредба, която, съгласно тълкуването ѝ от компетентните органи на тази държава членка, не позволява на установен в друга държава членка специалист да упражнява на временен или случаен принцип професията си на територията на приемащата държава членка, поради това че в миналото този специалист е имал място на установяване в тази държава членка, че предоставяните от него услуги са с известна повторяемост или че разполага в посочената държава членка с определена инфраструктура, като например офис.

По съдебните разноски

- 44 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

Член 5, параграф 2 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, изменена с Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на приемащата държава членка по смисъла на тази разпоредба, която, съгласно тълкуването ѝ от компетентните органи на тази държава членка, не позволява на установен в друга държава членка специалист да упражнява на временен или случаен принцип професията си на територията на приемащата държава членка, поради това че в миналото този специалист е имал място на установяване в тази държава членка, че предоставяните от него услуги са с известна повторяемост или че разполага в посочената държава членка с определена инфраструктура, като например офис.

Подписи